

Pauli bref till kolosserna.

1 Kapitlet.

Paulus hälsar kolosserna, v. 1. Och säger sig tacka Gud för, att han hade sport om deras tro på Kristus, v. 4. Likasom ock bedja Gud, att han måtte än vidare upplysa och stadfästa dem däruti, v. 9. Sedan begynner han förtälja, hvad nåd och välgärning Gud hafver bevisat oss genom sin Son Kristus, v. 12. Hvad Kristus är till sin person, v. 15. Hvad hans ämbete, ställning och välgärningar äro, v. 20, hvilka äro förkunnade i evangelium, för hvilket han var en tjänare, för att det lära och predika, v. 23.

Paulus, Jesu Kristi apostel genom Guds vilja, och Timoteus brodern,

2. till de heliga och troende bröder i Kristus, som äro i Kolosse. Nåd vare med eder och frid af Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus¹. ¹ Rom. 1: 7. Gal. 1: 3. 1 Petr. 1: 2.

3. Vi tacka Gud och vår Herres. Jesu Kristi, Fader alltid för eder i våra böner¹,

¹ Ef. 1: 16. Fil. 1: 3. 1 Tess. 1: 2.
2 Tess. 1: 3.

4. ty vi hafva sport om eder tro i Kristus Jesus och eder kärlek till alla heliga¹, ¹ Ef. 1: 13, 15. Filem. v. 5.

5. för det hopps skull, som eder är förvaradt i himmelen, om hvilket I tillförene hafven hört genom sanningens ord i det evangelium,

6. som är kommet till eder, såsom det ock är i hela världen, och där bär frukt¹, likasom ibland eder, ifrån den dag då I hörden det och lärden känna Guds nåd i sanning.

¹ Marc. 4: 8. Ap. G. 6: 7.

7. Så hafven I ock blifvit lärda af Epafras¹, vår älskade medtjänare,

hvilken är en trogen Kristi tjänare för eder, ¹ Kol. 4: 12. Filem. v. 23.

8. hvilken ock hafver för oss förtält om eder kärlek i Anden.

9. Därföre hafva ock vi alltifrån den dag, då vi hörde därom, icke upphört att bedja för eder och bönfalla, att I mån varda uppfyllda af kunskap om hans vilja uti all andlig visdom och allt andligt förstånd¹,
¹ Rom. 12: 2. 1 Kor. 1: 5. Ef. 1: 15, kap. 5: 10, 17.

10. så att I vandren värdigt¹ Herren, honom till allt behag, och bären frukt² i all god gärning och växen till i Guds kunskap,

¹ 1 Mos. 17: 1. Ef. 4: 1. Fil. 1: 27. 1 Tess. 2: 12, kap. 4: 1. ² Joh. 15: 16.

11. och efter hans härliga makt varden stärkta med all kraft till tålmod och långmodighet i allt, med glädje,

12. tackande Fadern, som hafver gjort oss skickliga att varda delaktiga i de heligas arfvedel i ljustet¹.

¹ Ap. G. 26: 18.

13. Ty han hafver uttagit oss ifrån mörkrets välde¹ och försatt oss i sin älskade² Sons rike,

¹ Ef. 6: 12. Ebr. 2: 14. 1 Petr. 2: 9.
² Matt. 17: 5.

14. i hvilken vi hafva förlossningen genom hans blod¹, nämligen syndernas förlåtelse.

¹ Ap. G. 20: 28. Ebr. 9: 14. 1 Petr. 1: 19.

15. Denne är den osynlige Gudens afbild¹ och förstfödd före allt skapat,

¹ Joh. 14: 9. 2 Kor. 4: 4. Fil. 2: 6. Ebr. 1: 3.

16. ty i honom skapades¹ allt: det som är i himmelen och det som är

på jorden, det synliga och det osynliga, vare sig tronänglar eller herrar eller furstar eller väldigheter². Allt är skapat genom honom och till honom.

¹ Joh. 1: 3. Rom. 11: 36. 1 Kor. 8: 6. Ef. 3: 9. Ebr. 1: 2. ² 1 Petr. 3: 22.

17. Och han är före allt, och allting hafver bestånd i honom.

18. Och han är hufvudet¹ för kroppen, nämligen för församlingen, han som är begynnelsen, förstfödd ifrån de döda², på det att han i allting skulle vara den främste.

¹ Ef. 1: 22. ² Ap. G. 26: 23. 1 Kor. 15: 20, 23.

19. Ty det hafver varit behagligt för Fadern att låta all fullhet¹ bo i honom

¹ Joh. 1: 14, 16, kap. 3: 34, 35. Kol. 2: 9.

20. och att genom honom försona allting med sig, både hvad på jorden och i himmelen är, sedan han genom blodet på hans kors hafver beredt frid¹.

¹ Es. 9: 5. Ap. G. 10: 36. Rom. 5: 1, 10.

2 Kor. 5: 18. Ef. 1: 10, kap. 2: 14, 16.

1 Joh. 4: 10.

21. Också eder, som fordom voren främmande och fiender i edert sinne, i det I gjorden hvad ondt var¹,

¹ Ef. 2: 1, 2, 12.

22. också eder hafver han nu försonat i hans kötts kropp genom döden, på det att han skulle ställa eder fram inför sig, heliga och obefläckade och ostraffliga¹

¹ 1 Kor. 1: 2. Ef. 1: 4, kap. 2: 15, kap.

5: 26, 27. 2 Tim. 1: 9. Tit. 2: 14.

23. om I annars blifven i tron¹, grundade och fasta och utan att låta eder rubbas ifrån det hopp, som i

evangelium är, hvilket I hafven hört, och hvilket är predikadt ibland allt skapadt² under himmelen, hvilkets tjänare jag, Paulus, är vorden.

¹ Joh. 15: 6. ² Marc. 16: 15. Rom. 10: 18.

24. Nu fröjdar jag mig uti mina lidanden för eder; och hvad som fattas i Kristi lidanden¹, det uppfyller jag i mitt kött för hans kropp, som är församlingen.

¹ Rom. 12: 5. 2 Kor. 1: 5, 6, kap. 4: 10, 11, kap. 7: 4. Ef. 3: 1, 13. Fil. 2: 17.

25. Ty dennas tjänare är jag vorden efter den Guds ordning¹, som är mig gifven för eder del, nämligen att jag till fulllo skall predika Guds ord,

¹ Ef. 3: 2.

26. den hemlighet, hvilken ifrån tidernas och släkternas begynnelse hafver varit fördold¹, men nu är vorden uppenbar² för hans heliga.

¹ Matt. 13: 11. Rom. 16: 25. 1 Kor. 2: 7. Ef. 1: 9, kap. 3: 9. ² 2 Tim. 1: 10. Tit. 1: 3.

1 Petr. 1: 20.

27. Ty för dem ville Gud göra kuningt, huru rik på härlighet¹ denna hemlighet är ibland hedningarna², som är Kristus uti eder, härlighetens hopp.

¹ Rom. 9: 23. 2 Kor. 2: 14. ² Ef. 3: 8.

28. Och honom förkunna vi, förmanande hvar människa och lärande hvar människa med all vishet, på det att vi må ställa fram hvar människa fullkommen¹ i Kristus Jesus.

¹ 2 Kor. 11: 2. Ef. 5: 27.

29. För detta arbetar jag ock, och kämpar¹ efter hans kraft, som mäktigt verkar i mig.

¹ Fil. 1: 30. 2 Tim. 4: 7. Ebr. 10: 32.

2 Kapitel.

Vidare låter aposteln dem förstå, huru angelägen han var om, att de måtte tillväxa i Kristi kunskap, v. 1, och icke genom bedrägligt tal varda lockade därifrån, v. 4. Förmanar dem så att blifva stadiga däruti, v. 6. Och icke låta sig förföras, vare sig af dem som förkunnade världslig vishet och människostadgar, v. 8. Ty de hade alltsammans i Kristus, v. 9. De voro döpta i honom, v. 11. Befrafna, uppståndna, v. 12, och lefvande gjorda med honom, för att de skulle vara fria från sådana stadgar, v. 13. Eller af dem som förfäktade lagen, ty den var allenast en skuggbild af Kristus, v. 16. Eller af dem som skrymtaktigt föregåfvo själftagen ödmjukhet och andlighet, och därmed veko ifrån hufvudet, Kristus, v. 18. Ty de hade allenast ett sken till visdom, som icke är någon visdom, v. 22.

Jag vill nämligen, att I skolen veta, hvilken kamp¹ jag hafver för eder och för dem som äro i Laodicea, och för alla dem som icke hafva sett mitt ansikte i köttet,

¹ Fil. 1: 30. 1 Tess. 2: 2.

2. på det att deras hjärtan måtte få hugnad¹, i det att de varda sammanfogade i kärlek och komma till hela rikedom en full insikt, till kunskap om Guds hemlighet, både Faderns och Kristi²;

¹ 2 Kor. 1: 6. ² Es. 53: 11. Joh. 17: 3.

3. ty i honom ligga alla visdomens och kunskapens häfvor fördolda.

4. Men detta säger jag, på det att ingen skall bedraga eder med fagert tal¹.

¹ Ef. 5: 6.

5. Ty ändock jag till köttet är frånvarande, är jag dock i anden¹ hos eder och fröjdar mig, när jag ser eder ordning och fastheten i eder tro på Kristus.

¹ 1 Kor. 5: 3.

6. Såsom I nu hafven mottagit Herren Kristus Jesus, så vandren i honom¹,

¹ 1 Tess. 4: 1. Jud. br. v. 3.

7. rotade och uppbyggda i honom och stadfästa i tron, såsom I lärda ären; och öfverflöden i henne med tacksägelse¹.

¹ 1 Kor. 1: 5. Ef. 2: 21, 22, kap. 3: 17.

8. Sen till, att icke någon bortröfvar eder genom världsvishet och tomma och bedrägliga ord, efter människors stadgar, efter tingen i världen¹, och icke efter Kristus.

¹ Gal. 4: 3, 9. Ebr. 13: 9.

9. Ty i honom bor gudomens hela fullhet¹ lekamligen,

¹ Joh. 1: 14. Kol. 1: 19.

10. och i honom ären I delaktiga af den fullheten¹, i honom som är hufvudet för alla furstar och väldigheter².

¹ Joh. 1: 16. ² Rom. 8: 38. Ef. 1: 21.

1 Petr. 3: 22.

11. I honom hafven I ock blifvit omskurna med den omskärrelse, som sker utan händer¹, då I afklädden eder köttets syndakropp², nämligen med Kristi omskärrelse,

¹ 5 Mos. 10: 16. Fil. 3: 3. ² Ef. 4: 22.

Kol. 3: 8, 9.

12. i det att I med honom hafven blifvit begrafna i dopet¹; uti hvilket I ock med honom ären uppståndna genom tron på Guds kraft, hans som uppväckte honom ifrån de döda.

¹ Rom. 6: 3, 4. Kol. 3: 1.

13. Ja, också eder, som voren döda genom edra synder och edert köttets oomskurenhet¹, hafver han gjort lefvande med honom, i det att han hafver förlåtit oss alla synder

¹ Ef. 2: 1, 5, 11.

14. och utplånat den handskrift, som genom sina stadgar vittnade emot oss och låg oss i vägen; den hafver han skaffat undan och fastnaglat vid korset.

15. Och han hafver afklädt furs-tarna¹ och väldigheterna och ställt dem fram besegrade inför alla och triumferat öfver dem² i honom.

¹ Joh. 12: 31. Ef. 6: 12. Ebr. 2: 14. ² 1 Mos. 3: 15. Matt. 12: 29. Luc. 11: 22. Ef. 4: 8.

16. Så låten nu ingen döma¹ eder i fråga om mat² eller dryck, eller i fråga om bestämda helgdagar³ eller nymånader eller sabbater.

¹ Tit. 1: 15. ² 3 Mos. 11: 2 f. Rom. 14: 2 f.

³ 3 Mos. 23: 2. Gal. 4: 10.

17. Sådant är allenast skuggan af det som komma skulle; men kroppen själf är i Kristus¹.

¹ Ebr. 8: 5, kap. 10: 1.

18. Låten icke segerlönen tagas ifrån eder af någon, som hafver sin lust i ödmjukhet och ängladyrkan och gör sig stor i de ting, som han aldrig hafver sett¹, och som utan orsak är upplåst i sitt köttliga sinne,

¹ Jer. 29: 8. Hes. 13: 3. Matt.

24: 4. 1 Joh. 4: 1.

19. och icke håller sig till hufvudet¹, till honom, från hvilken hela kroppen genom leder och länkar får styrka och sammanhållning och så vinner sin tillväxt i Gud.

¹ Ef. 4: 15, 16.

20. Om I nu hafven dött med Kristus¹ ifrån tingen i världen, hvarföre låten I då sådana stadgar läggas på eder², likasom lefden I ännu i världen:

¹ Rom. 6: 3, 5, kap. 7: 4, 6. Gal. 2: 19,

² kap. 4: 9. Kol. 2: 8.

21. Du skall icke taga i, Du skall icke smaka, Du skall icke komma vid,

22. — och detta allt om sådant, som förgås i brukningen — allenast till åtlydnad af människors bud och läror?¹

¹ Matt. 15: 9. Tit. 1: 14.

23. Detta hafver väl ett sken¹ af visdom, genom själftagen andlighet och ödmjukhet och späkning af kroppen; men däruti ligger ingen ära, det tjänar allenast köttet till mätnad.

¹ 1 Tim. 4: 8.

3 Kapitlet.

När aposteln så hafver varnat dem för världslig vishet, mosaiska bud och människostadgar, kommer han här, på det att de icke skulle mena sig hafva frihet att lefva som dem lyste, och förmanar dem, först i allmänhet att, eftersom de voro döda och uppståndna med Kristus, v. 1, döda köttet, v. 5. Och afkläda sig den gamla människan med hennes begärelser, v. 8. Och i stället ikläda sig den nya människan med alla kristliga dygder, v. 10. Synnerligen med kärlek, v. 14. Och Guds ords flitiga öfning, v. 16. Sedan riktar han sin förmaning till äkta folk, v. 18, till barn och föräldrar, v. 20. Och till tjänare, huru de skola förhålla sig emot hvarandra, v. 22.

Om I nu ären uppståndna med Kristus¹, så söken det som ofvantill är, där Kristus är sittande på Guds högsta sida².

¹ Rom. 6: 5. Ef. 2: 6. Kol. 2: 12. ² Ps. 110: 1. Ef. 1: 20.

2. Faren efter det som ofvantill är, icke efter det som är på jorden.

3. Ty I hafven dött, och edert lif är fördoldt med Kristus i Gud¹.

¹ Rom. 6: 2 f., kap. 8: 24. Gal. 2: 20.

4. Men när Kristus, edert lif, varder uppenbarad, då varden ock I med honom uppenbarade i härlighet¹.

¹ Fil. 3: 21. 1 Joh. 3: 2.

5. Så döden¹ nu edra lemningar, som äro på jorden: boleti, orenhet, lusta, ond begärelse² och girighet, hvilken är afgudadyrkan³:

¹ Rom. 6: 13, kap. 8: 13. ² 1 Tess. 4: 5.

³ Upp. 22: 15.

6. för hvilkas skull Guds vrede kommer öfver otrons barn¹.

¹ 1 Kor. 6: 9, 10. 1 Joh. 5: 21.

7. Ut i de synderna vandraden också I fordom, då I lefden uti dem¹.

¹ Rom. 6: 19, 20, kap. 7: 5. 1 Kor. 6: 11.

8. Men läggen nu ock I bort¹ alltsammans: vrede, häftighet, ondska, smädelse, skanligt tal ifrån eder mun.

¹ Ef. 4: 25, 29, kap. 5: 4. Ebr. 12: 1.

Jak. 1: 21.

9. Ljugen icke på hvarandra, I som hafven afklädt eder den gamla människan¹ med hennes gärningar

¹ Ef. 4: 22.

10. och iklädt eder den nya¹, som förnyas till kunskap efter hans bild², som hafver skapat henne,

¹ Rom. 6: 4. ² 1 Mos. 1: 22. Ef. 2: 10,

kap. 4: 24.

11. där icke grek och jude är, omskuren och oomskuren, barbar och skyt, träl och fri, utan Kristus är allt och i alla¹.

¹ Rom. 10: 12. 1 Kor. 7: 21, 22. Gal. 3: 28,

kap. 5: 6.

12. Så kläden¹ eder nu, såsom Guds utkorade, heliga och älskade, uti hjärtlig barmhärtighet, vänlighet, ödmjukhet, saktmodighet, långmodighet².

¹ Ef. 6: 11. ² Gal. 5: 22.

13. Och fördragen hvarandra, och förlåten hvarandra, om någon haf

ver något klagomål emot den andre; såsom Kristus hafver förlåtit eder, så gören ock I¹.

¹ Matt. 6: 14. Marc. 11: 25. Ef. 4: 32.

14. Men öfver allt detta ikläden eder kärleken, hvilken är fullkomlighetens band¹.

¹ Joh. 15: 12. Ef. 4: 3. Kol. 2: 2.

15. Och Guds frid¹ regere i edra hjärtan, till hvilken I ock ären kallade² uti en kropp; och varen tack samma.

¹ Fil. 4: 7. ² Ef. 4: 4.

16. Låten Kristi ord rikligen bo ibland eder i all visdom; lären och förmanen hvarandra med psalmer och lofsånger och andliga visor och sjungen med tacksägelse till Herrens ära i edra hjärtan¹.

¹ 1 Kor. 14: 26. Ef. 5: 19.

17. Och allt det I gören med ord eller gärning, det gören allt i Herrens Jesu namn, tackande Gud och Fadern genom honom¹.

¹ 1 Kor. 10: 31. Ef. 5: 20. 1 Tess. 5: 18. Ebr. 13: 15.

18. I hustrur, varen edra män underdåniga¹, såsom tillbörligt är i Herren.

¹ 1 Kor. 14: 34. Ef. 5: 22.

19. I män, älsken edra hustrur¹ och varen icke bittra emot dem.

¹ Ef. 5: 25. 1 Petr. 3: 7.

20. I barn, varen edra föräldrar lydiga i allting, ty det täckes Herren väl¹.

¹ Ef. 6: 1.

21. I fäder, reten icke edra barn¹, på det att de icke skola varda klenmodiga.

¹ Ef. 6: 4.

22. I tjänare, varen edra köttsliga herrar lydiga i allting, icke med ögontjänst, såsom för att behaga

människor, utan i hjärtats uppriktighet och i Guds fruktan¹.

¹ Ef. 6: 5, 6. 1 Tim. 6: 1. Tit. 2: 9. 1 Petr. 2: 18.

23. Allt hvad I gören, gören det af hjärtat, såsom för Herren och icke för människor.

24. Och veten, att I af Herren skolen få arfvets lön; ty I tjänen Herren Kristus.

25. Men den som gör orätt, han skall få igen den orätt, som han hafver gjort, och här är icke något anseende till personen¹.

¹ Ap. G. 10: 34. Rom. 2: 11. 1 Petr. 1: 17.

4 Kapitlet.

Paulus påminner husbönderna om deras plikt emot tjänarna, v. 1. Sedan förmanar han till bön och tacksägelse, i synnerhet för evangeli framgång, v. 2. Likaledes manar han dem att försiktigt umgås med de otrogna, v. 5. Sedan säger han sig hafva sändt Tykikus och Onesimus, för att de skulle berätta, huru det stod till med honom, och för att själf få veta, huru det var med dem, v. 7. Slutar så med hälsningar, v. 10.

I herrar, hvad rätt och billigt är. I det bevisen tjänarna, vetande, att ock I hafven en Herre i himmelen¹.

¹ Ef. 6: 9.

2. Varen uthålliga i bönen¹, och vaken däruti med tacksägelse,

¹ Luc. 18: 1. Ap. G. 1: 14. Rom. 12: 12. Ef. 6: 18.

3. bedjande också för oss, att Gud må åt oss upplåta en dörr¹ för ordet, på det att vi må tala om Kristi hemlighet², för hvilken jag ock är fången:

¹ 1 Kor. 16: 9. 2 Tess. 3: 1. ² 1 Kor. 4: 1. Ef. 6: 19. Kol. 1: 26.

4. ja, bedjen, att jag må uppenbara den, såsom jag bör tala.

5. Vandren visligen med dem som äro utanföre, och köpen tiden¹.

¹ Ef. 5: 15, 16. 1 Tess. 4: 12.

6. Edert tal vare alltid ljufligt, kryddadt¹ med salt, så att I veten, huru I skolen svara hvar och en.

¹ Marc. 9: 50. Kol. 3: 8, 16.

7. Om allt som angår mig skall Tykikus, min älskade broder och trogne tjänare och medtjänare i Herren, underrätta eder¹.

¹ Ap. G. 20: 4. Ef. 6: 21. 2 Tim. 4: 12.

8. Honom hafver jag sändt till eder, just för att han skall få veta, huru det är med eder, och för att han må hugsvala edra hjärtan.

9. Tillika hafver jag sändt Onesimus¹, min trogne och älskade broder, hvilken är en af eder; de skola underrätta eder om allting här.

¹ Filem. v. 10.

10. Aristarkus¹, min medfånge, hälsar eder, så ock² Markus³, Barnabe syskonbarn, om hvilken I hafven fått befallningar — om han kommer till eder, så tagen emot honom —

¹ Ap. G. 19: 29, kap. 27: 2. ² Filem. v. 23,

24. ³ Ap. G. 15: 37. 2 Tim. 4: 11.

11. så ock Jesus, som kallas Justus. Af de omskurna äro dessa mina enda medarbetare för Guds rike, och de hafva varit mig till hugnad.

12. Epafras, som är en af eder, hälsar eder, en Kristi tjänare, som i sina böner¹ alltid kämpar för eder, att I mån blifva ståndande, fullkomliga och uppfyllda uti all Guds vilja.

¹ Rom. 15: 30. Kol. 1: 7. Filem. v. 23.

13. Ty jag gifver honom det vittnesbördet, att han hafver mycken nitälskan om eder och om dem i Laodicea¹ och om dem i Hierapolis.

¹ Kol. 2: 1. Upp. 3: 14.

14. Lukas, läkaren, den älskade, hälsar eder, så ock Demas¹.

¹ 2 Tim. 4: 10, 11.

15. Hälsn bröderna i Laodicea och Nymfas och den församling, som kommer tillhopa i hans hus.

16. Och då brefvet är läst¹ hos eder, så sörjen för, att det ock varder läst i laodiceernas församling, och att I ock fän läsa det bref, som kommer ifrån Laodicea.

¹ 1 Tess. 5: 27.

17. Och sägen detta till Arkippus¹: Haf akt på det ämbete, som du hafver fått i Herren, så att du fullgör hvad därtill hörer.

¹ Filem. v. 2.

18. Hälsningen är med min egen, Pauli, hand¹. Tänken på mina böjor². Nåd vare med eder. Amen³.

¹ 1 Kor. 16: 21. 2 Tess. 3: 17. ² Ebr. 13: 3.

³ Rom. 16: 24. 1 Kor. 16: 23.